

ע"פ 53032/11/18 - מדינת ישראל נגד אמר עליאן

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט שירלי רנر
כב' השופט חגית מאק-קלמנוביץ
עפ"ג 18-11-53032

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיב
עמר עליאן
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

המעוררת

גד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דב פולוק) מיום 18.10.9. במת"פ

.44457-04-17

כללי

1. אשמת המשיב נקבעה על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת עובד ציבור. בית משפט קמא נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות שירות לתועלת הציבור ופיצוי למתלוון בסך 3,000 ל". הערעור מופנה כנגד אי הרשעה וכנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 24.11.16 בשעה 11:00 לערך, בבית ספר בשכונת גיאבל מוכבר, תקף המשיב את המתלוון, העבד כמורה בבית הספר בו לומד בנו של המשיב. המשיב חבט במתלוון באמצעות סטריה וגרם לו לדימוםafi, נפיחות ואודם.

טענות הצדדים

3. המעוררת עותרת להרשעת המשיב להחמרה עונשו. המעוררת טוענת כי הימנעות מהרשעה מהוות חריג לכל הרשעה ושמורה למקרים יוצאי דופן, ואילו עניינו של המשיב אינו כלל במקרים אלה והוא עונה גם על התנאים המצביעים שנקבעו בהלכת כתוב להימנעות מהרשעה. לעומת זאת, סוג העבירה אינו מאפשר לוותר על הרשעה מבלתי פגוע פגיעה מהותית בשיקולי העונשה האחרים. מעבר לחומרה הכללית של עבירות אלימות, לעבירה

עמוד 1

© verdicts.co.il - עו' כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

אלימות המכונת כנגד עובדי ציבור נודעת כומרה מיוחדת, לאחר שהיא פוגעת אונשה גם בערך החברתי של תפקוד תקין של השירות הציבורי. נטען כי גזר דיןינו מקל מאד ביחס לעונשה הרואיה והונגת במקרים דומים. עניינו של המשיב אינו שונה מעניינים של נאים אחרים שביצעו עבירות דומות, הורשו בדין ונדונו לעונשים חמורים פי מכמה מלאה שנגזרו עליו. עוד נטען כי לא הוכח שהרשעת המשיב תביא לפגיעה חמורה בו. לעומת זאת המערערת, שגה בית משפט קמא בכך שמנעה מהרשעת המשיב מחשש לפגיעה בהליך איחוד המשפחות בו נתון המשיב. בית משפט קמא שגה בקבלו את עמדת קצין שירות המבחן, שניזון מדברי המשיב עצמו, כי הרשעה פלילית תמנע ממנו את זכותו לקבל מעמד של תושב קבוע. המערערת סבורה כי על המשיב היה לקחת זאת בחשבון לפני ביצוע העבירה, אף אם היה ממש בדבר הפגיעה הנטענת בהקבלת מעמד תושב הקבע המבחן, הרי אין זה מתפקידו של בית המשפט להקל על הנאשם במטרה לקדם את ההליך, אלא על הרשות הציבורית לשקל זאת בהתאם לנוטונים האובייקטיבים המונחים בפניה. לבי הילך איחוד המשפחות, הרשעה אינה אומرت, בהכרח, שבקשתו תידחה, וכן גם עולה מהמסמך אותו מציג ב"כ המשיב. ההתנגדות נבדקה לגופה לא קשור להרשעה. המשיב ביצע השל"ץ, ואולם אין מניעה לגזור עונש נוספת.

ב"כ המשיב טען כי מהמסמך שהונפק ממשרד הפנים, עולה כי הרשעה מהוות שיקול נכבד, וכן, בית משפט קמא נתן דעתו על הנוטונים. מדובר, מבלי להמעיט במעשה, בסטייה, התקיימה סולחה, ובית משפט קמא התרשם שהמורה סולח ועל כן התקבלה המלצה שירות המבחן. מכאן, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולא ניתן לומר כי ההחלטה אינה סבירה. על כן יש לדחות הערעור.

טסקירות שירות המבחן

4. מתסקירות שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו בן 54 שנים, נשוי ואב לחמשה ילדים בוגרים, מתגורר עם משפחתו בשכונת ג'אבל מוכבר בירושלים, עובד צבאי עם קובלן, בעל רישיון לישיבת ארעי בישראל. משפחתו המורחבת מתגוררת בירדן. המשיב קיבל על עצמו אחריות על ביצוע העבירה והביע חריטה וובשה, אמר כי התנצל בפני המתalon בהליך גישור שנערך ביניהם והביע אמפתיה ביחסו למATALON. שירות המבחן פירט כי המשיב מסר כי הוא מצוי בתפקיד משרד הפנים לאיחוד משפחות וקיבלה מעמד תושב קבוע וכי במידה שתהיה לו הרשעה פלילית תיפגע זכאותו והאפשרות לקבל מעמד זה. שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים חיובי הכלל תעסוקה יציבה והוא בועל שאיפות לקיים אורח חיים תקין ומהלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו צו של"ץ בגין של 180 שעות.

דין

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאם הרשעה לבין חומרתה של העבירה. בסיסוד ההחלטה שלא להרשיע נאם עומדים בעיקרם שיקולים שעוניים בשיקום הנאם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בעלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב בית'i נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

6. במקרה דנן, סוג העבירה אינו מאפשר להימנע מהרשעה מבלתי פגוע באופן בלתי מיידי ביתר שיקולי הענישה. מדובר בתקיפה עצוב שהוא מורה בבית ספר, אשר לה השלכות על האינטראס הציבורי מעבר לפגיעה בגופו ובשלומו של המתalon. כמו כן, התקיפה גרמה למATALON לחבלות ודימום וכן לנזקים נפשיים, עליהם העיד המתalon. יחד

עם זאת, אופן התקיפה מצבו אותה ברף הת חתון | מבחן החומרה. בנוסף, המשיב ל קח אחראיות על מעשיו |, הביע חרטה והתנצל בפני המתلون. המתلون אמר בעדותו כי הוא קיבל את ההतנצלות וסלח למשיב. על פי הتفسיר אין למשיב הרשות קודמות ואין סכנה ממשית להישנות המקירה. שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירה הינו חריג לאורח חייו הנורמטי של המשיב.

הנסיבות לקולה ממשמען שאין מקום להתיירב בשאלת עונשו של המשיב. עם זאת, לא ניתן, כאמור להימנע מהרשעתו.

לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שהמשיב מושיע בעבירה אותה נקבע כי עבר. יתר חלקו גזר הדין יעמדו בעינם.

המציאות תשלח עותק פסק הדין לצדים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ט, 14 ביולי 2019, בהעדר הצדדים(בהסתכמה).

חגיַת מאָק-קלמנוביִץ, שופטת

שִׁירליַ רְנֵר, שופטת

רְפִיַּ כֶּרְמָל, שופט, אֲבָד